

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 4C/18/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120263647
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Sýkorová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2021:6120263647.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, v konaní pred sudkyňou JUDr. Ivetou Sýkorovou, v právnej veci žalobcu: Myrent s.r.o., IČO: 51489546, so sídlom: Závodská cesta 3911/24, 01001 Žilina, zastúpeného splnomocneným zástupcom: ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., Závodská cesta 3911/24, 010 01 Žilina, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, IČO: 00 585 441, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, zastúpenému splnomocneným zástupcom: JUDr. Felix Neupauer, advokát so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava, o zaplatenie 272,- Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 272,- € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 272,- € od 30.10.2019 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Banská Bystrica postúpil Oznámením o postúpení veci zo dňa 08.07.2020, doručeným tunajšiemu súdu dňa 09.07.2020, podľa § 19 písm. b) zákona č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok (v texte aj len ako „CSP“), vec žalobcu Myrent s.r.o., IČO: 51489546 proti žalovanému KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, IČO: 00 585 441 v konaní o zaplatenie 272,- € s príslušenstvom, nakoľko žalobca v zmysle § 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa CSP, v ktorej veci Okresný súd Banská Bystrica rozhodol platobným rozkazom vydaným dňa 03.06.2020 v upomínacom konaní sp. zn. 32Up/528/2020 tak, že žalovaného zaviazal na zaplatenie istiny 272,- € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 272,- € od 30.10.2019 do zaplatenia.

2. Oboznámením sa so spisom v postúpenej veci tunajší súd zistil nasledovné:

3. Návrhom na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 272,- € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo žalovanej sumy od 30.10.2019 do zaplatenia.

4. Žalobca na odôvodnenie návrhu na vydanie platobného rozkazu doručeného na OS Banská Bystrica uviedol, že dňa 31.08.2019 došlo v Krasňanoch k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle značky Toyota Auris, EČV: C ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bol poškodený O. V. (ďalej len „poškodený“). K vzniku spôsobenej škody došlo prevádzkou motorového vozidla KIA Sorento, EČV: K v danom čase povinne zmluvne poisteného u žalovaného. Poistná udalosť je evidovaná pod č. 9529112337. Poškodený nechal vykonať opravu uvedeného motorového vozidla, na ktorú bezprostredne nadväzovalo uzavretie Zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. 20/2019 zo

dňa 25.09.2019, na základe ktorej prenajal žalobca poškodenému náhradné motorové vozidlo značky Hyundai i30, EČV: J v čase od 25.09.2019 do 07.10.2019.

5. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavil žalobca poškodenému faktúru č. 0182019 zo dňa 07.10.2019, splatnú dňa 07.10.2019 na sumu 680,- eur. Uvedená suma je fakturovaná za obdobie od 25.09.2019 do 07.10.2019, t.j. 13 dní, pričom výška denného nájomného vozidla Hyundai i30 predstavovala 50,- eur. V sume 680,- eur je zahrnutý aj jednorazový poplatok za pristavenie, prevzatie a čistenie náhradného vozidla vo výške 30,- eur.

6. Poškodený zároveň dňa 07.10.2019 postúpil svoju pohľadávku voči žalovanému, spočívajúcu v nároku na poistné plnenie vyplývajúce z poistnej udalosti č. 9529112337 zo dňa 31.08.2019 z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla vo výške 680,- eur, spolu s jej príslušenstvom a právami s ňou spojenými, na žalobcu.

7. Žalobca si uplatnil náhradu škody z postúpenej pohľadávky u žalovaného listom zo dňa 07.10.2019.

8. Z Oznámenia o poistnom plnení zo dňa 17.10.2019 zaslaného žalobcovi jasne vyplýva, že dňa 14.10.2019 došlo k skončeniu prešetrovania a následnému vybaveniu poistnej udalosti. Dňa 17.10.2019 žalovaný poskytol žalobcovi poistné plnenie za prenájom náhradného motorového vozidla vo výške 408,- eur. (Uvedené tvrdenie žalobcu vyplýva z dokladu o úhrade zo dňa 17.10.2019 - čl. 22, predloženého žalobcom - poznámka súdu).

9. Krátenie poistného plnenia bolo dôvodené vlastným určením doby prenájmu náhradného vozidla, a to v rozsahu 10 dní a vlastným určením ceny prenájmu náhradného vozidla, na základe ktorého mala výška denného nájomného predstavovať sumu 40,80 eur s DPH. Poistné plnenie bolo tiež neoprávnené znížené o poplatok za pristavenie, prevzatie a čistenie vozidla, a to aj napriek tomu, že skutočnou škodou sú všetky účelne vynaložené náklady.

10. Náklady vo výške 680,- eur bez DPH boli poškodeným vynaložené nutne a účelne, keďže bol po uvedení doby vylúčený z užívania poškodeného motorového vozidla. Cieľom náhrady škody je právo poškodeného na vrátenie vynaložených nákladov súvisiacich so spôsobenou škodou a nie je možné prenášať povinnosť úhrady nákladov na poškodeného, ak si ich sám nespôsobil.

11. Žalobca si súčasne uplatňuje úroky z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy 272,- eur od 30.10.2019 do zaplatenia. Dňa 14.10.2019 bolo skončené prešetrovanie poistnej udalosti. So zvyškom poistného plnenia je žalovaný v omeškaní odo dňa 30.10.2019, nakoľko je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie.

12. Žalobca vyzval žalovaného na úhradu zvyšku poistného plnenia predžalobnou výzvou zo dňa 07.01.2020, ten však zvyšok nároku neuhradil.

13. Žalobca považuje takýto postup zo strany žalovaného za nedôvodný, nakoľko došlo k neoprávnenému a ničím nepodloženému kráteniu uplatňovaného nároku. Uplatnený nárok vo výške 272,- eur spočíva v rozdieli sumy vo výške 680,- eur uvedenej na faktúre č. 0182019 za prenájom náhradného motorového vozidla a poskytnutého poistného plnenia vo výške 408,- eur.

14. Žalobca k návrhu na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní pripojil nasledovné listinné dôkazy, z ktorých súd zistil:

15. Zo Zmluvy o nájme č. 20/2019 (č.l. 34) uzatvorenej medzi žalobcom ako prenajímateľom a O. V. ako nájomcom dňa 25.09.2019 na dobu určitú „od 25.09.2019 do 07.10.2019“ súd zistil, že predmetom zmluvy bol nájom náhradného vozidla - osobného automobilu zn.: Hyundai i30, EČV: J. Nájomné za nájom náhradného vozidla bolo dojednané vo výške 50,- € za 1 deň a poplatok za pristavenie a odobratie vozidla vo výške 30,- €.

16. Podľa Protokolu o prenájme náhradného vozidla č. 20/2019 (č.l. 35) bolo náhradné vozidlo odovzdané nájomcovi dňa 25.09.2019 a nájomcom vrátené prenajímateľovi dňa 07.10.2019.

17. Faktúrou č. 0182019 vyhotovenou dňa 07.10.2019, splatnou dňa 07.10.2019 (č.l. 33) vyúčtoval dodávateľ Myrent s.r.o. odberateľovi: O. V. sumu 680,- € za prenájom náhradného vozidla podľa Zmluvy o nájme č. 20/2019.

18. Poškodený O. V. uviedol vo svojom Čestnom prehlásení zo dňa 07.10.2019 (č.l. 28), že mal od spoločnosti Myrent s.r.o. zapožičané náhradné vozidlo Hyundai i30 od 25.09.2019 do 07.10.2019, t.j. v trvaní 13 dní z dôvodu, že jeho vozidlo bolo po poistnej udalosti č. 9851322316 zo dňa 31.08.2019 v

autoservise až do doručenia krycieho listu poisťovňou. Zároveň prehlásil, že po dobu opravy jeho vozidla nemal k dispozícii žiadne iné vozidlo a prenájom náhradného vozidla bol nevyhnutný.

19. Zo Zmluvy o postúpení pohľadávky uzatvorenej dňa 07.10.2019 medzi spoločnosťou Myrent s.r.o. a O. V. (č.l. 31) súd zistil, že predmetom zmluvy bolo postúpenie na spol. Myrent s.r.o. pohľadávky za odplatu vo výške 680,- € (ktorá suma zodpovedá faktúre č. 0182019 vystavenej žalobcom Myrent s.r.o. ako prenajímateľom postupcovi ako nájomcovi náhradného vozidla zn. Hyundai i30, EČV: J postupcom v zmysle § 524 ods. 1 OZ, ktorú má postupca voči spol. KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, ktorá rieši škodu spôsobenú vozidlom KIA Sorento, EČV: K vo výške 680,- € z titulu jeho nároku voči poisťovni podľa § 4 zákona č. 381/2001 Z.z., pričom sa jedná o nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodou zo dňa 31.08.2019 na vozidle zn. Toyota Auris, EČV: C

20. Podľa článku 5 zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že ich vzájomné nároky na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a nájomného za náhradné vozidlo sa podpisom tejto zmluvy započítavajú, pričom Myrent s.r.o. si bude pohľadávku vymáhať vo vlastnom mene a na vlastný účet.

21. O. V. ako postupca z predmetnej Zmluvy o postúpení pohľadávky uzatvorenej dňa 07.10.2019 oznámil spoločnosti KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group Oznámením o postúpení pohľadávky (č.l. 30 spisu) postúpenie pohľadávky na spoločnosť Myrent s.r.o..

22. Z Oznámenia o poistnom plnení spol. KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group zo dňa 17.10.2019 (č.l. 24) adresovaného spol. Myrent s.r.o. súd zistil, že poisťovňa dňa 14.10.2019 ukončila šetrenie poistnej udalosti, na základe ktorého predkladá žalobcovi výpočet výšky poistného plnenia a poukazuje na účet žalobcu poistné plnenie vo výške 408,- €.

23. V zmysle vyjadrenia likvidátora k osobitostiam likvidácie:

Náhrada nákladov za použitie náhradného vozidla. Priznaná doba na zapožičanie náhradného vozidla 10 dní, počet najazdených km 188. Neprimerane účtovaná denná sadzba na náhradné vozidlo vzhľadom na typ poškodeného vozidla upravená na 40,80 € s DPH / deň.

24. V zmysle výpočtu výšky plnenia (č.l. 25) boli od sumy 680,- € vyúčtovanej faktúrou č. 0182019 za prenájom náhradného vozidla odpočítané neprimerané náklady na náhradné vozidlo - 3 dni v sume 150,- €, nesúvisiace položky - pristavenie vozidla v sume 30,- € a neprimeraná denná sadzba v sume 92,- €, spolu tak bolo priznané poistné plnenie 408,- €.

25. Žalobca vyzval žalovaného výzvou zo dňa 07.10.2019 (č.l. 26) ako postupník zo Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 07.10.2019, uzatvorenej s O. V. ako postupcom, na uhradenie postúpenej pohľadávky vo výške 680,- na účet spoločnosti žalobcu.

26. Žalovaný podal odpor (č.l. 61) proti platobnému rozkazu sp. zn. 32Up/528/2020, vydanému dňa 03.06.2020 Okresným súdom Banská Bystrica v upomínacom konaní. Na odôvodnenie odporu žalovaný uviedol, že uplatnený nárok žalobcu neuznáva v celom rozsahu a považuje ho za nedôvodný. Faktúra ohľadom uplatňovaného nároku mu nebola doručená a uplatňovaný nárok neeviduje vo svojom účtovníctve.

27. Žalobca si uplatnil u žalovaného náhradu škody listom zo dňa 07.10.2019. Žalovaný vybavil poistnú udalosť tak, že poskytol žalobcovi poistné plnenie za prenájom náhradného motorového vozidla vo výške 408,- eur, ktoré považuje žalobca v zmysle podaného žalobného návrhu za ničím neodôvodnené.

28. Návrh žalobcu nespĺňa zákonné kritériá požadované ustanovením § 132 Civilného sporového poriadku, nakoľko podľa ods. 1 tohto ustanovenia sa v žalobe „okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.“ Zároveň podľa ods. 2: „Opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy.“ Žalobca mal v žalobnom návrhu v časti Opisu skutočností, z ktorých vyplýva uplatňovaný peňažný nárok, označiť a presne špecifikovať skutočnosti a dôkazy, o ktoré svoj návrh opiera. Žalobca pritom nešpecifikoval základné údaje - napr. o samotnom priebehu škodovej udalosti, o mieste a čase pristavenia a prevzatia náhradného motorového vozidla. Žalobca však údaje o týchto podstatných náležitostiach neuviedol, niektoré síce vyplývajú z príloh, čo však absolútne nie je, vzhľadom na znenie ustanovenia § 132 ods. 2 Civilného sporového poriadku, postačujúce. Zároveň absentuje právna argumentácia žalobcu na odôvodnenie jeho nároku. Žalobca napríklad nevymedzil ani

právny titul, na základe ktorého by mal žalovaný plniť. S ohľadom na uvedené je potrebné vyvodiť záver o tom, že nakoľko iba formálne úplná žaloba je spôsobilá vyvolať jej vecné prejednanie, predložená žaloba kvalitu tejto spôsobilosti nespĺňa, a preto by mala byť odmietnutá ako zjavne nedôvodná.

29. Súčasne zo samotnej Zmluvy o nájme nie je zrejmé, kto predmetnú zmluvu za prenajímateľa a nájomcu uzatvára, nakoľko absentujú mená osôb pri podpisoch, ktoré sú ku zmluve pripojené.

30. V predmetnej zmluve, ako ani v jej prílohe nie je uvedené miesto odovzdania a prevzatia náhradného motorového vozidla.

31. Imanentnou časťou žaloby je tvrdenie o existencii nájmu náhradného motorového vozidla v rozsahu 13 dní, ktoré je dokladované Zmluvou o nájme a nutnosť tohto vzťahu je zdôvodnená Čestným prehlásením zo dňa 07.10.2019, v ktorom poškodený vyhlasuje, že prenájom náhradného motorového vozidla od 25.09.2019 do 07.10.2019 bol nevyhnutný, nakoľko až v ten deň bol doručený krycí list poisťovne, v zmysle čoho bol podľa žalobcu realizovaný nájom náhradného vozidla. Žalobca predložil Zmluvu o nájme, podľa ktorej došlo dňa 25.09.2019 medzi žalobcom a poškodeným k dohode o prenájme náhradného vozidla. Podľa obsahu tohto dokumentu už pri jej uzavretí bolo dojednané, že nájom potrvá presne do 07.10.2019, pričom pri uzavretí tejto zmluvy nemohli zmluvné strany vedieť, kedy bude doručený krycí list žalovaného. V nadväznosti na uvedené zakladá uvedenie presného dátumu skončenia nájmu už pri uzavretí zmluvy dôvodnú pochybnosť o dôveryhodnosti Zmluvy o nájme, nakoľko pri uzavretí tejto zmluvy nemohli zmluvné strany mať vedomosť o skutočnosti, ktorá mala nastať v budúcnosti - 07.10.2019, to znamená, že bez relevantného vysvetlenia tejto „náhody“ podporenej dôkazmi zo strany žalobcu je potrebné vyvodiť záver o tom, že Zmluva o nájme nemohla byť uzatvorená dňa 25.09.2019 tak, ako to tvrdí žalobca, ale najskôr dňa 07.10.2019, čo zakladá dôvodnú pochybnosť o existencii resp. realizácii nájomného vzťahu medzi žalobcom a poškodeným, nakoľko jediný dôkazný prostriedok o existencii tohto vzťahu je predmetná zmluva a súvisiaci preberací protokol.

32. Ďalej má žalovaný za to, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný. Z uvádzaného skutkového stavu (ktorý vychádza a súčasne potvrdzujú aj dôkazy predkladané žalobcom) vyplýva, že poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre. Z uvedeného potom vyplýva, že poškodený predstavoval subjekt, ktorý bol dlžníkom žalobcu. Uvedené preukazuje žalobcom predložená faktúra, v zmysle ktorej subjektom zaviazaným na plnenie bol práve poškodený. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, ako aj na ustanovenie § 524 Občianskeho zákonníka, nakoľko poškodený predstavoval dlžníka žalobcu, nemohol so žalobcom platne uzatvoriť Zmluvu o postúpení. Uzatvorením Zmluvy o postúpení nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného na žalobcu (nakoľko uvedenú pohľadávku žalobcu pred jej cesiou poškodený žalobcovi neuhradil a teda mu ako pohľadávka nevznikla), ale v uvedenom prípade došlo k postúpeniu záväzku poškodeného, ktorý v zmysle vystavenej faktúry predstavuje práve pohľadávku žalobcu. Inými slovami, uvedeným postúpením došlo medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom k postúpeniu pohľadávky žalobcu, čo je v rozpore s vyššie citovaným zákonným ustanovením § 524 Občianskeho zákonníka.

33. K úhrade faktúry pritom v uvedených súvislostiach logicky nemohlo dôjsť ani na základe vzájomného zápočtu údajne realizovaného v žalobcom predloženej Zmluve o postúpení, ako to uvádza žalobca. Vychádzajúc zo Zmluvy o postúpení totiž jednoznačne vyplýva, že prejav vôle jej účastníkov najskôr smeroval k cedovaniu pohľadávky (neexistujúcej) a až následne k započítaniu údajne vzájomných pohľadávok poškodeného a žalobcu. Ak teda poškodený nebol majiteľom pohľadávky voči žalobcovi pred jej postúpením, nemohol túto pohľadávku postúpiť na žalobcu a kauzálné žalobcovi následne nemohla vzniknúť pohľadávka voči poškodenému na zaplatenie odplaty za postúpenie, ktorú následne žalobca mienil použiť na započítanie. Z uvedeného potom vyplýva, že žalobca nemôže predstavovať aktívne vecne legitimovaný subjekt na strane žalobcu v predmetnom súdnom konaní.

34. V zmysle Rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo 20/2007 zo dňa 29. januára 2008: „Podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom, alebo účelom odporuje zákonu, alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom. Absolútne neplatný právny úkon, je právny úkon, ktorý nie je dovolený. O takúto nedovolenosť a teda absolútnu neplatnosť právneho úkonu ide vtedy, ak svojím obsahom, alebo účelom odporuje zákonu, alebo zákon obchádza. Obchádzanie zákona obsahom alebo účelom urobeného právneho úkonu spravidla znamená, že právny úkon neodporuje síce výslovnému zneniu ustanovenia, avšak svojimi dôsledkami sleduje ten cieľ, aby zákon dodržaný nebol.“ S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu viažucu sa k uzatvoreniu Zmluvy o postúpení medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, týkajúcu sa nemožnosti uzatvorenia takéhoto zmluvného vzťahu, a to z dôvodu, že predmetom Zmluvy o postúpení malo byť (podľa tvrdení žalobcu) postúpenie pohľadávky zo strany poškodeného, ktorú žalobca ako veriteľ eviduje

voči poškodenému ako dlžníkovi (t.j. neexistujúci predmet postúpenia), je takýto právny úkon podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatný.

35. K samotnému nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla žalovaný uviedol, že jeho vznik žalobca neopiera o žiadne zákonné ustanovenie. Tento nárok voči žalovanému vyslovene zákon č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o PZP“) neuvádza a takisto nevyplýva ani z Občianskeho zákonníka.

36. Žalobca zároveň nijako nepreukázal, že poškodený bol náhradné vozidlo nútený užívať. V Čestnom prehlásení poškodeného zo dňa 07.10.2019 poškodený uviedol, že od žalobcu mal prenajaté náhradné vozidlo z dôvodu, že jeho vozidlo bolo po poistnej udalosti v autoservise a v tomto období nemal možnosť použiť iné vhodné vozidlo a prenájom náhradného vozidla bol preňho nevyhnutný. Toto tvrdenie poškodeného nie je nijakým spôsobom špecifikované, ani inak zdokladované, ide len o formulár, ktorý žalobca využíva vo viacerých súdnych sporoch bez rozdielu, preto je účelové. Žalobca neunesol dôkazné bremeno v otázke preukázania účelnosti nákladov na nájom náhradného vozidla.

37. Vo vzťahu k výške a odôvodnenosti poskytnutého plnenia uvedeného v Oznámení o poistnom plnení zo dňa 17.10.2019 bol žalobca informovaný, že žalovaný mu poskytuje poistné plnenie za nájom náhradného vozidla v rozsahu 10 dní. Žalovaný pritom priznal sadzbu denného nájmu vo výške 40,80 eur s DPH vzhľadom na typ poškodeného vozidla.

38. Z Oznámenia sa teda žalobca preukázateľne dozvedel, z akých dôvodov a v akom rozsahu bolo poistné plnenie zo strany žalovaného poskytnuté. Žalobca pritom neuviedol, ani nepreukázal žiadne nové skutočnosti, ktoré by odôvodňovali poskytnutie vyššej sumy, než aká už bola poskytnutá.

39. Žalovaný namieta uplatňovaný úrok z omeškania, má za to, že si splnil voči poškodenému všetky povinnosti, nakoľko poskytol, a zároveň uviedol, z akých dôvodov nebola uplatnená výška priznaná v plnom rozsahu. To, že žalobca sa nestotožňuje s takýmto odôvodnením, nemožno vykladať tak, že žalovaný si túto svoju povinnosť nesplnil, a prijať záver, že sa tak žalovaný dostal do omeškania. Tento záver vyplýva aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 22.11.2018, sp. zn. 3Cdo/145/2017.

40. Akékoľvek ďalšie nároky žalobcu alebo poškodeného sú nepreukázané, neoprávnené a nedôvodné. Nárok na úhradu akýchkoľvek ďalších nákladov žalobca nijako nepreukázal.

41. Žalobca svojím podaním (č.l. 78) navrhol pokračovanie v konaní na Okresnom súde Žilina. Zároveň sa vyjadril k odporu žalovaného, ktorý žalobca považuje za nedôvodný a neopodstatnený. Obrana uplatnená v odpore nemá oporu v skutkovom, ani v právnom stave a je produkovaná len v úmysle vyhnúť sa a oddialiť plnenie splatnej pohľadávky.

42. Žalobca odvodzuje existenciu svojej aktívnej legitímácie v predmetnom spore od ust. § 524 Občianskeho zákonníka.

43. Predmetom postúpenia je existujúca, resp. aspoň podmienne existujúca pohľadávka voči konkrétnemu dlžníkovi. Súdna prax v zhode s doktrínou vyvodila, že je dovolené postúpiť i pohľadávku budúcu, pokiaľ je určitá a identifikovateľná. Na postúpenie je spôsobilá aj pohľadávka, ktorej existencia je sporná alebo pohľadávka, ktorej vznik je viazaný na splnenie podmienky, to všetko však za predpokladu, že OZ alebo iný predpis postúpenie niektorých pohľadávok nezakazuje. (Fekete, I.: Občiansky zákonník, Veľký komentár, 2. Diel, 2011, str. 1498)

44. Žalobca faktúrou č. 0182019 zo dňa 7.10.2019 uplatnil za prenájom vozidla zn. Hyundai i30 podľa Zmluvy o nájme motorového vozidla č. 20/2019 sumu vo výške 680,- eur voči poškodenému. K zániku záväzku z predmetnej faktúry došlo započítaním pohľadávky žalobcu z titulu nájomného za poskytnuté náhradné vozidlo oproti pohľadávke poškodeného v postavení postupcu z titulu odplatného postúpenia budúcej pohľadávky. Postúpená pohľadávka zo strany postupcu mala charakter budúcej pohľadávky, keďže jej vznik bol viazaný na ďalšie právne úkony, ktoré sú obsahom predmetnej Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 7.10.2019, a to odplatosť postúpenia a vzájomné započítanie pohľadávok. Pokiaľ ide o samotný vznik práva na náhradu škody v podobe odčerpania majetkových hodnôt z majetkovej sféry, žalobca poukazuje na nesporný obsah dojednania Zmluvy o postúpení pohľadávky zo 7.10.2019 podľa bodu 5, podľa ktorého sa zmluvné strany dohodli, že ich vzájomné nároky (na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a na úhradu nájomného za náhradné vozidlo) sa podpisom tejto zmluvy započítavajú a žalobca si bude svoju pohľadávku podľa bodu 1 vymáhať vo vlastnom mene a na vlastný účet. V nadväznosti na to možno konštatovať splnenie všetkých zákonom predpokladaných podmienok

pre priznanie žalobou uplatneného práva ako práva na náhradu skutočnej škody podľa úpravy § 442 ods. 1 OZ v spojení s § 4 ods. 1, 2 a § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o PZP“), vo výške žalovanej istiny v sume 272,00 eur, zodpovedajúcej rozdielu sumy 680,00 eur uvedenej na faktúre a už poskytnutého plnenia v sume 408,00 eur.

45. Z hospodárskeho hľadiska má započítanie charakter platenia, pretože veriteľ v dôsledku započítania sa dostane do rovnakej situácie, ako keby dlžník zaplatil, avšak na druhej strane by dlžník mohol od neho vymáhať splnenie svojej pohľadávky. Žalobca poukázal na Uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17.01.2018 sp. zn. 3Cob/220/2017.

46. V záujme právnej istoty pri posúdení vecnej legitímácie žalobcu vo väzbe na otázku, či reálne došlo k vzniku nákladov u poškodeného za prenájom náhradného vozidla, je potrebné vychádzať zo Zmluvy o postúpení pohľadávky ako inomínátnej zmluvy, ktorú uzatvoril poškodený ako postupca so žalobcom ako postupníkom, ktorý bol zároveň prenajímateľom náhradného motorového vozidla. Predmetnou zmluvou došlo jednak k postúpeniu budúcej pohľadávky z titulu nákladov na prenájom vozidla (budúcej škody) a zároveň k vysporiadaniu záväzkov medzi poškodeným ako nájomcom vozidla a žalobcom ako prenajímateľom vo forme započítania vzájomných pohľadávok (nájomného a odplaty za zmluvné postúpenie budúcej pohľadávky) s tým, že podľa zmluvy si žalobca bude postúpenú pohľadávku vymáhať svojím menom na svoj účet (obdobne Krajský súd Bratislava, sp. zn.: 2Cob/134/2014 zo dňa 05. 05. 2015).

47. V danej veci je relevantná skutočnosť, že poškodený bol nútený v súvislosti so škodovou udalosťou zabezpečiť si náhradné vozidlo, čím mu vznikol záväzok voči prenajímateľovi preukazovaný vystavenou faktúrou, ktorý záväzok vysporiadal poškodený spôsobom nahrádzajúcim platenie - započítaním vzájomných pohľadávok s prenajímateľom, so súčasným postúpením práva poškodeného nájomcu uplatňovať si nárok z titulu nákladov na prenájom vozidla priamo prenajímateľom voči poisťovni. Tzn. že účastníci zmluvy o prenájme vozidla sa dohodli, že nájomca svoj záväzok zaplatiť nájomné a prenajímateľ svoj záväzok zaplatiť cenu za postúpenú budúcu pohľadávku vysporiadajú započítaním, aby sa tak predišlo dvojitému plneniu s negatívnym dopadom na postavenie poškodeného, ktorý by musel najskôr zaplatiť nájomné a následne po zinkasovaní ceny za postúpenie pohľadávky túto postúpiť prenajímateľovi ako postupníkovi. Uvedený postup pri vzájomnom vysporiadaní nárokov súvisiacich s prenájomom vozidla negatívne zasahuje do majetkových práv poškodeného a je popretím inštitútu a funkcie náhrady škody, ktorou je minimalizovať a reparovať vplyv škodovej udalosti v majetkovej sfére poškodeného.

48. V otázke aktívnej vecnej legitímácie žalobcu za obdobných skutkových okolností poukázal žalobca na rozsudky Okresného súdu Žilina zo dňa 16.08.2018 sp. zn. 18Cb/106/2018, zo dňa 11.10.2018 sp. zn. 18Cb/133/2018, zo dňa 20.03.2018 sp. zn. 19Cb/201/2017, zo dňa 20.03.2018 sp. zn. 10Cb/136/2017, zo dňa 15.03.2018 sp. zn. 18Cb/249/2017, zo dňa 29.03.2018 sp. zn. 18Cb/272/2017, zo dňa 07.06.2018 sp. zn. 18Cb/3/2018, zo dňa 03.05.2018 sp. zn. 18Cb/8/2018, rozsudky Okresného súdu Martin zo dňa 06.09.2018 sp. zn. 17Cb/23/2018, zo dňa 11.10.2018 sp. zn. 17C/8/2018 a rozsudok Okresného súdu Ružomberok zo dňa 12.11.2018 sp. zn. 8Cb/37/2018.

49. Žalobca poukázal tiež na rozsudky Krajského súdu v Žiline zo dňa 25.07.2019 sp. zn. 4Cob/55/2019 a zo dňa 30.05.2019 sp. zn. 9Co/300/2018, v rámci ktorých sa súd zaoberal otázkou aktívnej vecnej legitímácie v obdobnej veci. Krajský súd prijal právny záver:

„Odvolací súd sa nestotožňuje s konštatovaním súdu prvej inštancie, že podľa ust. § 15 ods. 1 v spojení s ust. § 2 ods. 1 písm. g/ z. č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, aktívna vecná legitímácia patrí iba poškodenej, keďže táto ako pôvodný veriteľ mohla na základe vlastného rozhodnutia a bez súhlasu dlžníka svoju pohľadávku postúpiť písomnou zmluvou na tretiu osobu, čím došlo k zmene v osobe veriteľa bez toho, aby sa zmenil obsah doterajšieho záväzkového vzťahu (§ 1 ods. 2, § 524 ods. 1 OZ), keďže pohľadávka (ako iné majetkové hodnoty) môže byť predmetom právneho obehu, ak nejde o pohľadávku, ktorú nemožno postúpiť, čo nie je prípad tohto sporu. Keďže pohľadávka bola, ako to vyplýva z písomnej zmluvy, s ktorou sa súd prvej inštancie oboznámil, platne postúpená na žalobcu, je tento aktívne vecne legitimovaný na jej uplatnenie, ktorú skutočnosť nepopieral ani žalovaný, ktorý namietal len jej výšku. Neobstojí tvrdenie súdu prvej inštancie, že na strane poškodenej sa jedná o škodu fiktívnu, keďže nebol predložený žiaden doklad o zaplatení vystavenej faktúry, keďže zo zmluvy o postúpení pohľadávky vyplýva, že došlo k započítaniu vzájomných pohľadávok jej strán (žalobcu a poškodenej), a to nároku na úhradu odplaty

za postúpenie pohľadávky poškodenej a nároku žalobcu na úhradu nájomného za náhradné vozidlo, v dôsledku čoho sa poškodená dostala do rovnakej situácie ako keby svoj dlh zaplatila, keďže účinky započítania sú rovnaké ako v prípade plnenia."

50. V zmysle predmetných rozhodnutí mali sudy s poukazom na zmluvu o postúpení pohľadávky, kde k úhrade nájomného došlo započítaním, existenciu škody za jednoznačne preukázanú. K otázke samotného vzniku práva žalobcu poukazujú sudy na obsah zmluvy o postúpení pohľadávky uzatvorenej medzi žalobcom ako postupníkom a poškodeným ako postupcom v bode 5, kde si zmluvné strany dohodli započítanie ich vzájomných nárokov na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a na úhradu nájomného za náhradné vozidlo momentom podpisu zmluvy o postúpení pohľadávky, čím je preukázaný samotný vznik práva žalobcu v podobe skutočnej škody, zodpovedajúcej majetkovej ujme, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného, v nadväznosti na citované dojednanie bodu 5 zmluvy o postúpení pohľadávky. Na základe úpravy § 442 ods. 1 OZ (pri zohľadnení povahy postúpenej pohľadávky, ktorá sa postúpením nemení) a v spojení s úpravou vyplývajúcou zo špeciálneho právneho predpisu - Zákona o PZP, a to § 4 ods. 1, 2, § 15 ods. 1, sudy žalobám vyhovelí ako skutkovo a právne dôvodným a priznali žalobcovi celú žalovanú istinu, ktorá zodpovedala rozdielu sumy uplatneného poistného plnenia a sumy žalovaným vyplateného poistného plnenia.

51. Nároky, ktoré sú hradené z povinného zmluvného poistenia, sú vymedzené v ustanovení § 4 ods. 2 zákona o PZP. Nárok na náhradu peňažnej čiastky zodpovedajúcej nájomnému za užívanie náhradného vozidla z povinného zmluvného poistenia sa opiera o ustanovenie § 4 ods. 2 písm. b) zákona o PZP. Z právneho hľadiska totiž ide o nárok na náhradu škody vzniknutej poškodením veci - t.j. „nabúraného" vozidla poškodeného. Podmienky vzniku nároku na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla upravujú príslušné ustanovenia OZ. Okruh podmienok vzniku nároku na náhradu škody sa v realite odlišuje podľa toho, či podľa skutkových okolností dopravnej nehody bude za túto zodpovedať prevádzateľ vozidla podľa ustanovenia § 427 OZ alebo vodič vozidla podľa ustanovenia § 420 OZ. Z dikcie ustanovenia § 4 ods. 1 o PZP vyplýva, že okruh subjektov je určený univerzálne tak, že poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každú osobu za predpokladu, že je daná jej zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Podľa konkrétnej situácie sa teda zmluvné poistenie môže vzťahovať na osoby, ktoré za škodu zodpovedajú podľa ustanovenia § 427 OZ (t. j. objektívna zodpovednosť prevádzateľa motorového vozidla), ale aj na osoby, ktoré za predmetnú škodu zodpovedajú podľa ustanovenia § 420 OZ (t. j. subjektívna zodpovednosť vodiča vozidla založená na princípe zavinenia).

52. Vzhľadom na vyššie uvedené je žalovaný v tomto spore subjektom povinným z hmotnoprávneho vzťahu, o ktorý v konaní ide, a teda je daná jeho pasívna vecná legitímácia. Tvrdenia žalovaného ohľadom absolútnej neplatnosti právneho úkonu postúpenia pohľadávky sú neopodstatnené.

53. Žalobca si uplatnil svoj nárok návrhom na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní podľa zákona č. 307/2016 Z. z., ktoré je alternatívnym spôsobom uplatňovania peňažných nárokov k postupu podľa Civilného sporového poriadku, pričom uplatnený nárok nepochybne vyplýva zo skutočností uvedených žalobcom a z listín pripojených k návrhu. Žalobcom uvedené skutočnosti a dôkazy sú postačujúce vzhľadom k uplatnenému nároku. Navyše ak by aj žalobca v žalobe neuviedol všetky tvrdenia, nejde o vadu žaloby, ak v nej opísal aspoň také rozhodujúce skutočnosti, ktorými bol vymedzený predmet konania po skutkovej stránke.

54. Argumentácia žalovaného v súvislosti s otázkou, či vôbec bol prenájom náhradného vozidla nutný, je účelová a bezpredmetná, keďže žalovaný touto argumentáciou spochybňuje samotnú potrebu využívania motorového vozidla poškodeným. Na zabezpečenie pracovných úloh a súkromných povinností si poškodený nevyhnutne na čas opravy svojho vozidla musel prenajať motorové vozidlo od žalobcu, pretože nemal iné vozidlo, ktoré by poškodené vozidlo nahradilo.

55. Z Oznámenia o poistnom plnení, ako aj z postupu žalovaného pri likvidácii vyplýva, že poistné plnenie bolo znížené s poukazom na dobu prenájmu a zapožičanie náhradného vozidla a bolo priznané len v rozsahu 10 dní. Uvedené krátenie poistného plnenia je však neoprávnené a svojvoľné konanie žalovaného, pričom takýto postup nemožno akceptovať.

56. V Oznámení o poistnom plnení žalovaný uviedol, že neprímerane účtovaná denná sadzba na náhradné vozidlo bola upravená na 40,80 eur s DPH/deň. K uvedenému postupu však žalovaný v rozpore so zákonom doposiaľ neposkytol podrobnejšie vysvetlenie, ani neprodukoval žiadne dôkazy.

57. Žalobca si za prenájom vozidla Hyundai i30 účtoval denné nájomné vo výške 50,00 eur, pričom táto cena je primeraná typu vozidla. Na porovnanie žalobca poukazuje na cenovú ponuku spoločnosti MK Car s.r.o, z ktorej vyplýva sadzba denného nájomného za vozidlo rovnakého typu 63,60 eur. Z cenníka autopožičovne MIBACAR Žilina pôsobiacej v žilinskom regióne vyplýva sadzba denného nájomného za vozidlo porovnateľné s poškodeným vozidlom vo výške od 90,- eur.

58. Z judikatúry vyplýva, že poškodený nemá nijakú právnu povinnosť, na základe ktorej by mal po dopravnej nehode hľadať najlacnejšiu požičovňu alebo podrobne skúmať a porovnávať iné poisťné podmienky, ktorými sa riadi požičiavanie automobilov u jednotlivých poisťovní. Skutočnou škodou je nájomné za prenajaté porovnateľné motorové vozidlo, nie aritmetický priemer, resp. individuálne výpočty poisťovní o možnej (predpokladanej) výške nájomného v náhodne vybranom okruhu požičovní prostredníctvom internetu (Rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 06.06.2017 sp. zn. 27Cb/39/2012, Rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 05.05.2015 sp. zn. 2Cob/134/2014).

59. V čase uzavretia nájomnej zmluvy sa prenajíateľ a nájomca dohodli na podstatných náležitostiach, a to predmete nájmu a výške nájomného. V čase uzavretia nájomnej zmluvy nájomca ani prenajíateľ zvyčajne nevedia, či bude poisťná udalosť riešená ako totálna škoda, alebo či dôjde k oprave poškodeného vozidla a ako dlho sa toto vozidlo bude nachádzať v autoservise, teda po aké časové obdobie bude poškodený reálne vylúčený z užívania svojho motorového vozidla, pričom len počas tejto doby je možné považovať náklady na nájom náhradného vozidla za nutne a účelne vynakladané.

60. Vo vzťahu k Zmluve o nájme sú námietky žalovaného viažuce sa k jej obsahu irelevantné a neopodstatnené. Zmluva o nájme spĺňa všetky podstatné náležitosti, zákon pre jej platnosť nevyžaduje uvedenie dátumu podpisu a preto tieto námietky sú neodôvodnené. Dátum prevzatia a odovzdania tak, ako vyplýva zo zmluvy, vyplýva aj z iných predložených listinných dôkazov a zo strany žalovaného ide už len o špekulácie.

61. Čo sa týka poplatku vo výške 30,- eur, tento je všeobecne paušalizovaný ako jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla, teda ide o náklady spojené s prenájomom náhradného vozidla, a preto je žalovaný povinný ho uhradiť. Zo zmluvy o nájme vyplýva, že poplatok je žalobcom účtovaný v rámci každého prenájomu a ak si poškodený prenajme vozidlo od žalobcu, musí vynaložiť náklady aj v tomto rozsahu, z čoho vyplýva, že poplatok tvorí súčasť skutočnej škody. Predmetné krátenie poplatku nebolo podporené nijakým dôkazom ani argumentáciou, a preto bolo toto krátenie svojvoľné a neopodstatnené konanie žalovaného. Poplatok 30,- eur predstavuje náklady, ktoré nepochybne vznikli v priamej príčinnej súvislosti s poisťnou udalosťou, v dôsledku ktorej vznikla škoda na vozidle, ktoré bolo predmetom opravy a nebyť tejto poisťnej udalosti, ku vzniku týchto nákladov by vôbec nedošlo.

62. Vo vzťahu k vyhodnoteniu účelnosti a nutnosti vynaloženia týchto nákladov poukázal žalobca na závery vyplývajúce z rozsudku Krajského súdu Žilina sp. zn. 13Cob/110/2017 zo dňa 22.11.2017.

63. Rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 22.11.2018, sp. zn.: 3Cdo/145/2017 sa týka odlišnej skutkovej a právnej otázky v súvislosti s priznaním nemajetkovej ujmy a v ňom prijaté právne závery sú na tento skutkový stav neaplikovateľné.

64. Hoci žalovaný zaslal žalobcovi písomné oznámenie o ukončení šetrenia poisťnej udalosti, žalobcovi neboli riadne a náležite vysvetlené dôvody, pre ktoré žalovaný znížil poisťné plnenie.

65. Žalobca v podaní doplnil svoju argumentáciu ohľadom uplatneného úroku z omeškania s poukazom, že ustanovenia § 11 ods. 6, 7 a 8 Zákona o PZP nedávajú jednoznačnú odpoveď na to, či a kedy má poškodený nárok na zaplatenie úrokov z omeškania. K chybnjej interpretácii, v zmysle ktorej má mať úrok z omeškania povahu určitej sankcie za nesplnenie nepeňažných záväzkov poisťovateľa uvedených v § 11 ods. 6, poukázal žalobca, že ustanovenie odseku 8 v poznámke pod čiarou prostredníctvom odkazu 15a odkazuje na ustanovenie § 517 ods. 2 OZ, ktoré hovorí o tom, že veriteľ má právo požadovať úroky z omeškania v prípade, ak je dlžník v omeškaní s plnením peňažného dlhu. Pre prípady nepeňažných záväzkov odkázal na právnu úpravu týkajúcu sa poplatku z omeškania, prípadne zmluvnej pokuty. Právny poriadok Slovenskej republiky totiž nepozná nárok na zaplatenie úrokov z omeškania pri nesplnení nepeňažného záväzku.

66. Ak v zmysle SMERNICE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2009/103/ES zo 16. septembra 2009 o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a o kontrole (ďalej len „smernica 2009/103/ES“) malo toto zákonné ustanovenie plniť povahu sankcie za nesplnenie nepeňažného záväzku poisťovateľa a je možné ho vykladať len tak, že v takomto prípade vzniká

poškodenému právo na zaplatenie poplatku z omeškania, prípadne iného sankčného poplatku. V opačnom prípade absolútne stráca význam ustanovenia § 11 ods. 7, ktoré zakotvuje splatnosť pohľadávky poškodeného na poskytnutie poistného plnenia, a to dvomi spôsobmi. Ak by bola pripustená iná argumentáciu vo vzťahu k tejto otázke, malo by to za následok, že poisťovňa by v podstate v každom jednom prípade mohla z uplatneného nároku poškodeným uhrádzať symbolické 1 €, pričom zvyšnú časť by poškodený musel uplatňovať v rámci súdneho konania, to však bez sankcie vo vzťahu k poisťovni v podobe úroku z omeškania. V týchto prípadoch by totiž poškodenému vznikol nárok na zaplatenie úrokov z omeškania až po doručení právoplatného rozhodnutia súdu poisťovni. Takýto výklad je neprípustný aj z pohľadu smernice 2009/103/ES, ktorá výslovne rozlišuje medzi prípadmi, kedy poškodený riadne a včas v potrebnom rozsahu zdokladuje svoj nárok a vyčíslil ho a prípadmi, kedy je sporná zodpovednosť za škodu, alebo škoda nie je presne určená alebo vyčíslená. Tam, kde poškodený predloží všetky doklady, riadne vyčíslil nárok a napriek tomu poisťovňa poistné plnenie v celku alebo v časti neposkytne, je dôvod sankcionovať takýto postup poisťovne aj vo forme úroku z omeškania.

67. Ak teda zákonná úprava týkajúca sa úrokov z omeškania vyplývajúca z ust. § 11 ods. 6, 7, 8 Zákona o PZP nedáva jednoznačnú odpoveď na otázku, kedy vzniká poškodenému nárok na zaplatenie úrokov z omeškania, pokiaľ viaže tento moment alternatívne na ukončenie šetrenia poistnej udalosti a súčasne právoplatnosť súdneho rozhodnutia, v takom prípade je potrebné vychádzať z účelu právnej normy, ktorou je dosiahnutie efektívnej reparácie náhrady škody, a preto je nutné vychádzať z okolností a dôvodov neposkytnutia plnenia poisťovňou. Pokiaľ poškodený dostatočne splnil povinnosť predložiť všetky potrebné podklady pre ukončenie šetrenia poisťovne a poskytnutie poistného plnenia, a to v rozsahu postačujúcom pre priznanie nároku súdom, je potrebné takýto postup zohľadniť pri posudzovaní otázky vzniku omeškania na strane poisťovateľa.

68. Zmyslom vyššie označenej právnej úpravy nie je formalizovanie postupu poisťovne, ale zabezpečenie rýchlej a efektívnej ochrany poškodeného. Opačný výklad tohto ustanovenia by umožňoval oddialenie plnenia poisťovne často bez právne relevantných dôvodov a bez rizika takýto postup kompenzovať sankciou v podobe úrokov z omeškania. Takto prezentovaný výklad je ústavne konformný, ktorý rešpektuje právo na ochranu majetkových práv fyzických a právnických osôb. Výklad zodpovedá obsahu smernice 2009/103/ES, čl. 22 Postup pri náhrade škody, v zmysle ktorého ust.: „Členské štáty zavedú povinnosť, podporenú primeranými, účinnými a systematickými finančnými alebo inými rovnocennými správnymi sankciami, že do troch mesiacov odo dňa, kedy poškodená osoba uplatní svoju pohľadávku na náhradu škody buď priamo voči poisťovni osoby, ktorá spôsobila nehodu, alebo voči jej likvidačnému zástupcovi:

- a) poisťovňa osoby, ktorá spôsobila nehodu, alebo jej likvidačný zástupca predložia odôvodnený návrh na náhradu škody v prípadoch, kedy zodpovednosť nie je sporná a škody sú vyčíslené, alebo
- b) poisťovňa, ktorej je adresovaná žiadosť o náhradu škody, alebo jej likvidačný zástupca poskytne odôvodnenú odpoveď na body žiadosti v prípadoch, keď zodpovednosť je buď odmietnutá, nie je presne určená, alebo škody nie sú úplne vyčíslené.

Členské štáty prijímú ustanovenia, aby zabezpečili, že ak návrh nie je predložený v lehote troch mesiacov, okrem náhrady navrhutej poisťovňou alebo určenej súdom budú poškodenej osobe vyplatené aj úroky."

69. K otázke úroku z omeškania sa vyjadril i Krajský súd v Žiline v rozsudku zo dňa 27.09.2019, sp. zn. 8Co/132/2019 a Krajský súd v Košiciach vo svojom rozsudku zo dňa 09.04.2015, sp. zn. 2Co/240/2014, a to tak, že „nesúhlasí s názorom žalovaného, že úroky z omeškania by pripadali do úvahy až potom, ako by sa dostal do omeškania s úhradou priznanej istiny. Žalovaný šetrenie poistnej udalosti ukončil dňa 09.08.2012 a do omeškania sa dostal tým, že žalobcovi (jeho právnomu predchodcovi) predmetnú pohľadávku v čase jej splatnosti upravenej v § 11 ods. 7 zák. č. 381/2001 Z. z. neuhradil, a teda rozhodnutie súdu prvého stupňa je správne aj v časti priznaného príslušenstva - úrokov z omeškania."

70. Žalobca poukázal aj na názor (s ktorým sa žalobca v celom rozsahu stotožnil) vyslovený pri obdobných skutkových okolnostiach v rozsudku Okresného súdu Žilina zo dňa 05.02.2019, sp. zn. 38Cb/13/2018.

71. Vzhľadom na uvedené žalobca navrhol, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 272,00 eur s príslušenstvom a na náhradu trov konania a právneho zastúpenia.

72. Žalobca k svojmu podaniu pripojil cenníky požičovni motorových vozidiel (č.l. 116 - 120):
- spol. MK Car s.r.o. (č.l. 116), podľa ktorého sadzba denného nájomného za vozidlo rovnakého typu predstavuje sumu 63,60 eur;

- spol. MIBACAR Žilina (č.l. 117), podľa ktorého sadzba denného nájomného za porovnateľné vozidlo (ekonomická trieda - Škoda Fabia Combi 1,2 TSI) predstavuje sumu 90 eur.

73. Žalovaný sa na výzvu súdu zo dňa 28.07.2020 (č.l. 227) k podaniu žalobcu - vyjadreniu k odporu proti platobnému rozkazu (č.l. 78) nevyjadril.

74. Súd nariadil na deň 12.02.2021 pojednávanie.

75. Strany sporu boli pred pojednávaním z dôvodu mimoriadnej situácie v súvislosti s pandémiou COVID-19 vyzvané súdom na oznámenie, či súhlasia s vykonaním pojednávania v ich neprítomnosti v prípade pokračovania vyhláseného núdzového stavu.

76. Strany na uvedenú výzvu oznámili súdu, že súhlasia s vykonaním pojednávania v ich neprítomnosti, a to strana žalobcu podaním doručeným súdu dňa 01.02.2021 (č.l. 239) a žalovaná strana podaním doručeným súdu dňa 10.02.2021 (č.l. 246).

77. Súd vykonal dňa 12.02.2021 pojednávanie. Mal za to, že podmienky pre vykonanie pojednávania boli splnené. Pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti sporových strán a ich zástupcov, na základe súhlasu oboch sporových strán, v súvislosti s pandemickou situáciou a zákazom vychádzania, na základe nasledovnej právnej úpravy:

- podľa uznesenia vlády SR č. 49/2021 Z.z., ktorým bol od 08.02.2021 predĺžený núdzový stav o 40 dní, t.j. do 19.03.2021;

- podľa § 3 ods. 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z.z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, v zmysle ktorého:

V čase mimoriadnej situácie alebo núdzového stavu súdy vykonávajú pojednávania, hlavné pojednávania a verejné zasadnutia len v nevyhnutnom rozsahu ustanovenom všeobecne záväzným právnym predpisom, ktorý vydá Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky.

- Všeobecne záväzným právnym predpisom v zmysle ustanovenia § 3 ods. 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z.z. je Vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky z 22. januára 2021 č. 24/2021 Z.z. o vykonávaní pojednávaní, hlavných pojednávaní a verejných zasadnutí v čase mimoriadnej situácie a núdzového stavu, v znení vyhlášky č. 91/2021 Z.z., ktorou došlo k predĺženiu účinnosti vyhlášky č. 24/2021 Z.z. do 31. marca 2021. Na toto konanie sa vzťahuje ust. § 1 ods. 1 písm. p) vyhlášky č. 24/2021 Z.z., podľa ktorého:

V čase mimoriadnej situácie alebo núdzového stavu sa vykonávajú pojednávania v civilnom sporovom konaní a v civilnom mimosporovom konaní, ak strany sporu alebo účastníci konania súhlasili s pojednávaním v ich neprítomnosti.

78. Z uvedeného vyplýva, že pojednávanie v predmetnej sporovej veci bolo možné vykonať:

- len v neprítomnosti sporových strán a ich zástupcov,

- a zároveň len vtedy, ak strany s vykonaním pojednávania v ich neprítomnosti súhlasili.

79. Ako to súd uvádza vyššie, vzhľadom na stranami výslovne prejavovaný súhlas s vykonaním pojednávania v ich neprítomnosti boli nepochybne podmienky pre vykonanie pojednávania splnené.

80. Zákonné ustanovenia:

Podľa ust. § 420 ods. 1 zák. č. 40/1964 Zb., Občianskeho zákonníka (v texte aj len „OZ“) každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa ust. § 427 ods. 1 OZ fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu, zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

Podľa ust. § 427 ods. 2 OZ rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

Podľa ust. § 442 ods. 1 OZ uhrádza sa skutočná škoda, a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Podľa ust. § 442 ods. 3 OZ škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

Podľa ust. § 443 OZ pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia.

Podľa ust. § 524 ods. 1 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa ust. § 524 ods. 2 OZ s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 580 OZ ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zánik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie.

Podľa ust. § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poisťovnej zmluve.

Podľa ust. § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z. poisťovník má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu

- a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení,
- b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci,
- c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nespĺnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie,
- d) ušlého zisku.

Podľa ust. § 2 písm. g) zákona č. 381/2001 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie poškodeným ten, kto utrpel prevádzkou motorového vozidla škodu a má nárok na náhradu škody podľa tohto zákona,

Podľa ust. § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

Podľa ust. § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

Podľa § 3 ods. 4 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní uplatňovaný nárok možno odôvodnene predpokladať, ak vyplýva zo skutočností uvedených žalobcom a z listín pripojených k návrhu. Ak sú žalobca a žalovaný účtovnými jednotkami, postačí pripojiť faktúru alebo inú výzvu podobnej povahy, ktorou sa požadovalo splnenie uplatňovaného nároku od žalovaného (ďalej len "faktúra"), a vyhlásiť, že uplatňovaný nárok žalobca eviduje vo svojom účtovníctve.

81. Súd na základe takto zisteného skutkového a právneho stavu žalobe v celom rozsahu vyhovel a žalovaného zaviazal na povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 272,- € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 272,- € od 30.10.2019 do zaplatenia.

82. Súd v konaní postupoval v zmysle ust. § 191 CSP, podľa ktorého súd dôkazy hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Rozhodnutie bolo vydané v súlade s ust. § 215 CSP na základe zisteného skutkového stavu procesným postupom stanoveným CSP.

83. Predovšetkým súd uvádza, že žalobca si svoj nárok voči žalovanému - spoločnosti KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group uplatnil v zmysle ust. § 15 ods. 1 druhej vety zákona č. 381/2001 Z.z., podľa ktorého poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať. Žalobca sa žalobou teda domáhal náhrady škody priamo voči poisťovni z dôvodu, že poisťovňa odmietla uznať celkovú výšku škody, ktorá vznikla poškodenému pri dopravnej nehode zo dňa 31.08.2019 titulom nájmu náhradného motorového vozidla zn. Hyundai i30, EČV: J ktoré poškodený používal namiesto svojho motorového vozidla zn. Toyota Auris, EČV: C poškodeného pri dopravnej nehode. Poškodenému tak vznikla voči poisťovateľovi pohľadávka na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla, v príčinnej súvislosti so škodou zo dňa 31.08.2019 na vozidle zn. Toyota Auris, EČV: C..

84. Žalobca si svoje právo voči žalovanému uplatnil ako postupník zo zmluvy o postúpení pohľadávok, uzatvorenej dňa 07.10.2019 medzi O. V. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, predmetom ktorej zmluvy bolo postúpenie na žalobcu pohľadávky za odplatu vo výške 680 € (ktorá suma zodpovedá sume vyúčtovanej faktúrou č. 0182019 vystavenou žalobcom ako prenajímateľom poškodenému ako nájomcovi náhradného vozidla) v zmysle § 524 ods. 1 OZ.

85. Poisťovňa pred začatím konania uhradila časť nákladov za nájom vozidla vo výške 408 € a žalobca sa v tomto konaní domáha zaplatenia poisťovňou neuznanej sumy 272 €.

86. V konaní bolo nesporné, že dňa 31.08.2019 došlo v Obci C. ku dopravnej nehode, pri ktorej bolo poškodené motorové vozidlo zn. Toyota Auris, EČV: C postupcu - poškodeného O. V., z ktorého dôvodu bol poškodený vylúčený z užívania motorového vozidla, a preto na svoje súkromné účely využíval náhradné vozidlo, z ktorého dôvodu mu vznikla povinnosť uhradiť nájomné za nájom náhradného vozidla.

87. Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu (č.l. 61 spisu) vydanému dňa 03.06.2020 v upomínacom konaní poprel dôvodnosť uplatneného nároku na zaplatenie žalovanej istiny z nasledovných dôvodov:

- v žalobe absentujú dostatočné skutkové tvrdenia (čo je v rozpore s ustanovením § 132 Civilného sporového poriadku);
- žalobou uplatnený nárok zákon o PZP vyslovene neuvádza a takisto nevyplýva ani z Občianskeho zákonníka;
- žalobca nie je vo vedenom konaní aktívne vecne legitimovaný, keďže zmluva o postúpení pohľadávky je v rozpore s ustanovením § 524 Občianskeho zákonníka, pretože poškodený bol dlžníkom žalobcu
- v zmysle predloženej faktúry bol zaviazaným subjektom na plnenie práve poškodený a nie žalovaný; nakoľko poškodený predstavoval dlžníka žalobcu, nemohol preto so žalobcom platne uzatvoriť zmluvu o postúpení pohľadávky;
- žalobca nepreukázal, že poškodený bol náhradné vozidlo nútený užívať - v Čestnom prehlásení zo dňa 07.10.2019 poškodený uviedol, že od žalobcu mal prenajaté náhradné vozidlo z dôvodu, že jeho vozidlo bolo po poistnej udalosti v autoservise a v tomto období nemal možnosť použiť iné vhodné vozidlo a prenájom náhradného vozidla bol preňho nevyhnutný, ale toto tvrdenie poškodeného nie je nijakým spôsobom špecifikované, ani inak zdokladované, preto je účelové;
- žalobca neunesol dôkazné bremeno v otázke preukázania účelnosti nákladov na nájom náhradného vozidla;
- zo zmluvy o nájme nie je zrejmé, kto predmetnú zmluvu za prenajímateľa a nájomcu uzatvára, nakoľko absentujú mená osôb pri podpisoch, ktoré sú ku zmluve pripojené;

- v zmluve o nájme, ani v jej prílohe nie je uvedené miesto odovzdania a prevzatia náhradného motorového vozidla;
- nakoľko pri uzavretí zmluvy nemohli mať zmluvné strany vedomosť, kedy bude doručený krycí list žalovaného, zakladá uvedenie presnej doby nájmu do zmluvy o nájme zo dňa 25.09.2019, a to od 25.09.2019 do 07.10.2019, t.j. uvedenie presného dátumu skončenia nájmu už pri uzavretí zmluvy, dôvodnú pochybnosť o dôveryhodnosti Zmluvy o nájme.

88. V prípade námietky žalovaného o absencii skutkových tvrdení v žalobe, čo je v rozpore s ustanovením § 132 CSP, súd poukazuje na zákonné ustanovenie § 3 ods. 4 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní, podľa prvej vety ktorého ustanovenia uplatňovaný nárok možno odôvodnene predpokladať, ak vyplýva zo skutočností uvedených žalobcom a z listín pripojených k návrhu.

89. Zo žalobcom tvrdeného skutkového stavu v návrhu na vydanie platobného rozkazu a z listín pripojených k návrhu na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní oboznámených v tomto rozsudku je zrejmé, že nárok žalobcu nepochybne vyplýva zo skutočností žalobcom v návrhu na vydanie platobného rozkazu uvedených, v spojitosti s listinnými dôkazmi k návrhu pripojenými. Súd poznamenáva, že opísanie skutkového stavu v návrhu v celom rozsahu zodpovedá predloženým listinným dôkazom.

90. Táto námietka žalovaného bola preto nedôvodná.

91. Okrem toho súd poukazuje, že žalobca vo svojom vyjadrení k odporu žalovaného proti platobnému rozkazu (č.l. 61) podrobne doplnil svoje tvrdenia na odôvodnenie uplatneného nároku, reagujúc tak na námietky vznesené žalovaným v odpore proti platobnému rozkazu.

92. Pokiaľ žalovaný namietal skutkový základ s tým, že uplatnené právo na náhradu škody z právnej úpravy nevyplýva, súd poukazuje na ustálenú rozhodovaciu prax, v zmysle ktorej je prenájom náhradného vozidla považovaný za skutočnú škodu, teda za majetkovú hodnotu, ktorú bolo potrebné vynaložiť k uvedeniu veci do predošlého stavu, upravenú v ustanoveniach § 427, § 420 a § 442 Občianskeho zákonníka a § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (v texte aj ako „PZP“). Škoda vznikla poškodenému v príčinnej súvislosti s porušením pravidiel cestnej premávky a spočíva v nákladoch na prenájom náhradného vozidla.

93. Podmienky vzniku nároku na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla upravujú ustanovenia § 427 OZ alebo § 420 OZ. Za škodu bude teda zodpovedať prevádzateľ vozidla podľa ustanovenia § 427 OZ, alebo vodič vozidla podľa ustanovenia § 420 OZ. Zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov v zmysle ust. § 427 a nasl. OZ spočíva na princípe objektívnej zodpovednosti. Na vznik tejto zodpovednosti sa teda nevyžaduje zavinené konanie. Zodpovednosť za škodu podľa § 427 spočíva v tom, že ide o zodpovednosť za škodu vyvolanú osobitnou povahou prevádzky dopravného prostriedku a medzi osobitnou povahou prevádzky a medzi spôsobenou škodou musí byť príčinná súvislosť. Vzhľadom na to, že škoda spôsobená na motorovom vozidle EČV: C je škodou, ktorá bola spôsobená okolnosťou majúcou pôvod v prevádzke, zodpovednosti za túto škodu sa podľa § 428 prvej vety Občianskeho zákonníka nemožno zbaviť.

94. Základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu sú porušenie právnej povinnosti, existencia škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou a zavinenie. Porušenie právnej povinnosti spočíva v existencii takého úkonu, ktorý je v rozpore s objektívnym právom. K porušeniu právnej povinnosti môže dôjsť buď protiprávnym konaním, alebo opomenutím toho, čo malo byť v súlade s právom vykonané. Uskutočnený úkon je protiprávny vtedy, ak v súvislosti s ním došlo k porušeniu právnej povinnosti, ktorá vyplýva zo všeobecne záväzných právnych predpisov a iných noriem, ktoré mal škodca zachovávať. Pod pojmom škoda je treba rozumieť ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a ktorá je objektívne vyjadriteľná v peniazoch ako všeobecným ekvivalentom. Príčinná súvislosť znamená, že medzi protiprávnym úkonom a vzniknutou škodou musí byť vzťah príčiny a následku. Existencia príčinnej súvislosti musí byť v každom konkrétnom prípade bezpečne preukázaná, nemožno ju len predpokladať. Zavinenie, ako ďalší predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu má charakter subjektívny, lebo znamená psychický vzťah škodcu k protiprávnemu úkonu a ku škode.

95. Nároky, ktoré sú hradené z povinného zmluvného poistenia, sú vymedzené v ustanovení § 4 ods. 2 zákona o PZP. Nárok na náhradu peňažnej čiastky zodpovedajúcej nájomnému za užívanie náhradného vozidla z povinného zmluvného poistenia sa opiera o ustanovenie § 4 ods. 2 písm. b) zákona o PZP. Z právneho hľadiska ide o nárok na náhradu škody vzniknutej poškodením veci.

96. Ako už súd uviedol vyššie, mal za nesporné, že dňa 31.08.2019 došlo v Obci C. ku dopravnej nehode, pri ktorej bolo poškodené motorové vozidlo zn. Toyota Auris, EČV: C postupcu - poškodeného O. V., z ktorého dôvodu bol poškodený vylúčený z užívania motorového vozidla, a preto na svoje súkromné účely využíval náhradné vozidlo, z ktorého dôvodu mu vznikla povinnosť uhradiť nájomné za nájom náhradného vozidla, predstavujúce ujmu na majetku, teda škodu, ktorej náhrady sa žalobca v tomto konaní domáha.

97. Súd pre úplnosť poukazuje na závery vyplývajúce z rozsudku Krajského súdu Žilina sp. zn. 13Cob/110/2017 zo dňa 22.11.2017, podľa ktorých: Súdna prax považuje za skutočnú škodu nielen prípady zmenšenia majetku, ale i prípady akýchkoľvek nákladov vynaložených so vznikom alebo zabezpečením škody. Poškodený prišiel o možnosť užívať svoje motorové vozidlo v dôsledku dopravnej nehody, v konečnom dôsledku z titulu dopravnej nehody bol poškodenému vnútený stav, keď nemožnosť užívať vlastné motorové vozidlo riešil požičaním náhradného vozidla a cenu za nájom požičaného vozidla po dobu opravy svojho vozidla, ktorú vyplatil a uplatňoval v súdnom spore, ktorá cena zodpovedala výdavkom, ktoré poškodenému, resp. jeho právnenému predchodcovi vznikli, a ktoré by inak nenastali, ak by mohol užívať svoje vlastné vozidlo. Skutočnou škodou je aj majetková ujma reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do pôvodného stavu, prípadne aby boli v peniazoch vyvážené dôsledky toho, že na vrátenie do pôvodného stavu nebolo možné zabezpečiť hneď.

98. Uplatnená námietka žalovaného je teda nedôvodná.

99. K námietke žalovaného týkajúcej sa nedostatku vecnej aktívnej legitímácie žalobcu súd uvádza:

100. Pokiaľ žalovaný tvrdil, že žalobca nie je vo vedenom konaní aktívne vecne legitimovaný, lebo zmluva o postúpení pohľadávky je v rozpore s ustanovením § 524 Občianskeho zákonníka (pretože poškodený bol dlžníkom žalobcu - v zmysle predloženej faktúry bol zaviazaným subjektom na plnenie práve poškodený a nie žalovaný; nakoľko poškodený predstavoval dlžníka žalobcu, nemohol preto so žalobcom platne uzatvoriť zmluvu o postúpení pohľadávky), tak súd uvádza, že táto problematika už bola judikatúrou ustálená a takéto postúpenie pohľadávky podľa ustálenej rozhodovacej praxe všeobecných súdov neodporuje zákonu.

101. Súd poukazuje napr. na Uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17.01.2018, sp. zn. 3Cob/220/2017, v zmysle ktorého „...záver súdu, že nebol preukázaný vznik škody poškodeného t.j. zapltenie nájomného za požičanie vozidla, tak je potrebné vychádzať zo Zmluvy o postúpení z 2.4.2013, nakoľko predmetnou zmluvou došlo jednak k postúpeniu pohľadávky a zároveň k vysporiadaniu záväzkov medzi poškodeným ako nájomcom a žalobcom ako prenajímateľom. Tiež odvolací súd prisvedčil námietke odvolateľa, že úhradu nájomného supluje v tomto prípade samotné postúpenie. Je nesporné, že predmetná pohľadávka mohla byť predmetom postúpenia, pretože predmetom postúpenia bol nárok na náhradu škody, ktorý vznikol poškodenému ako následok dopravnej nehody. Súd prvej inštancie v odôvodnení uviedol, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný na podanie žaloby, keďže poškodený nemohol postúpiť právo na náhradu škody na žalobcu, ak mu samotná škoda ešte nevznikla. V prejednávanej veci je predmetom konania skutočná škoda podľa § 442 ods. 1, Obč. zák. v spojení so zák. č. 381/2001, t.j. náklady spojené s odstraňovaním dôsledkov poškodenia medzi ktoré patrí aj prenájom náhradného motorového vozidla. Vzhľadom na uvedené a na skutočnosť, že nejde o pohľadávku, ktorá by nemohla byť predmetom postúpenia v zmysle § 525 ods. 1, Občianskeho zákonníka, odvolací súd dospel k záveru, že žalobca je aktívne legitimovaný a v konaní bol preukázaný vznik škody, ktorý spočíva v nákladoch na zapožičanie vozidla. Odvolací súd sa stotožnil s názorom žalobcu, že úhradu nájomného supluje v tomto prípade samotné postúpenie pohľadávky. Náklady poškodený ako nájomca náhradného vozidla voči svojmu veriteľovi ako prenajímateľovi nezaplatil,

vysporiadaním záväzku však došlo k postúpeniu pohľadávky, v dôsledku čoho si žalobca uplatnil dlh od žalovaných."

102. Je dovolené postúpiť i pohľadávku budúcu, pokiaľ je určitá a identifikovateľná. Na postúpenie je spôsobilá aj pohľadávka, ktorej existencia je sporná alebo pohľadávka, ktorej vznik je viazaný na splnenie podmienky, a to za predpokladu, že zo zákona nevyplýva zákaz postúpenia pohľadávky.

103. Z hospodárskeho hľadiska má započítanie charakter platenia. Z právneho hľadiska započítanie nie je v skutočnosti platením, iba jeho náhradou (surrogatum), avšak jeho účinky sú rovnaké, ako v prípade platenia. Úhradu nájomného supluje v tomto prípade samotné postúpenie. Je nesporné, že predmetná pohľadávka mohla byť predmetom postúpenia, pretože predmetom postúpenia bol nárok na náhradu škody, ktorý vznikol poškodenému ako následok dopravnej nehody. Skutočná škoda podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení so zákonom č. 381/2001 Z.z. predstavuje náklady spojené s odstraňovaním dôsledkov poškodenia, medzi ktoré patrí aj prenájom náhradného motorového vozidla. Nejde teda o pohľadávku, ktorá by nemohla byť predmetom postúpenia v zmysle § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka, preto je žalobca aktívne legitimovaný a v konaní bol preukázaný vznik škody, ktorý spočíva v nákladoch na zapožičanie vozidla.

104. Podľa článku 5 Zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 07.10.2019 medzi spoločnosťou Myrent s.r.o. a O. V. zanikli vzájomné pohľadávky zmluvných strán tejto zmluvy započítaním, konkrétne zanikli pohľadávka poškodeného voči žalobcovi podľa čl. 4 zmluvy na odplatu za postúpenie pohľadávky a pohľadávka žalobcu ako prenajímateľa voči poškodenému ako nájomcovi na úhradu nájomného titulom zmluvy o nájme.

105. Okrem toho súd poukazuje, že žalovaný síce paradoxne namieta vecnú aktívnu legitimáciu žalobcu, a to aj napriek tomu, že z Oznámenia o poistnom plnení poisťovne KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group zo dňa 17.10.2019 vyplýva, že toto oznámenie bolo adresované priamo žalobcovi - spoločnosti Myrent s.r.o., teda poisťovňa akceptovala v plnom rozsahu právne nástupníctvo žalobcu ako postupníka zo zmluvy o postúpení pohľadávok, ako i svoje právne postavenie poisťovateľa a svoju povinnosť na náhradu škody v zmysle § 15 ods. 1 zákona o PZP, keď žalobcovi predmetným Oznámením:

- jednak predložila výpočet výšky poistného plnenia,
- zaslala čiastočné poistné plnenie vo výške 408 € a
- tiež uviedla dôvody, pre ktoré nepriznala poistné plnenie v celom rozsahu.

106. Ak by mal žalovaný akékoľvek pochybnosti o postúpení predmetnej pohľadávky, a o svojej povinnosti podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP, nepoukázal by krátené poistné plnenie na účet žalobcu.

107. Námietka žalovaného, že zo zmluvy o nájme nie je zjavné, kto predmetnú zmluvu za prenajímateľa a nájomcu uzatvára, nakoľko absentujú mená osôb pri podpisoch, ktoré sú ku zmluve pripojené, je podľa názoru súdu účelová, keďže, ako súd uvádza vyššie, žalovaný nemohol mať žiadne pochybnosti o postúpení pohľadávky zmluvou o postúpení pohľadávky uzatvorenou dňa 07.10.2019 medzi žalobcom a poškodeným a tým nemohol mať ani pochybnosti o vzniku záväzkovo-právneho vzťahu titulom nájomnej zmluvy uzatvorenej dňa 25.09.2019 medzi žalobcom a poškodeným, ktorá zmluve o postúpení pohľadávok predchádzala.

108. Zákon vo všeobecnosti nevyžaduje písomnú formu zmluvy o nájme. Písomnú formu musí mať zmluva vtedy, ak to vyplýva zo zákona (napr. zmluva o nájme nebytových priestorov v zmysle zákona č. 116/1990 Zb.), alebo ak si to účastníci zmluvy dohodnú. V danom prejednávanej prípade došlo k vzniku záväzkovo-právneho vzťahu na základe zmluvy o nájme uzatvorenej v dohovorenej písomnej forme.

109. Žalovaný namietal, že v zmluve o nájme nie sú uvedené mená osôb pri podpisoch konajúcich osôb. Podmienkou pre platnosť právneho úkonu podľa § 37 ods. 1 OZ je, aby bol právny úkon učený slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne a podľa § 40 ods. 3 OZ, ak je podpísaný konajúcou osobou.

110. Podpis konajúcej osoby je povinnou náležitosťou právneho úkonu uzatvoreného v písomnej forme. Absencia podpisu na právnom úkone spôsobuje podľa § 40 ods. 1 v spojitosti s § 40 ods. 3 OZ neplatnosť právneho úkonu.

111. V zmysle ust. § 13 ods. 1 druhej vety OBZ právnická osoba koná štatutárnym orgánom alebo za ňu koná zástupca.

112. Právnické osoby konajú prostredníctvom svojich štatutárných orgánov, teda prostredníctvom tých osôb, ktoré sú na to oprávnené zmluvou o zriadení právnickej osoby, zakladacou listinou alebo zákonom (§ 20 ods. 1 OZ) a aj iných osôb - pracovníkov alebo členov, pokiaľ je to určené vo vnútorných predpisoch právnickej osoby, alebo je to vzhľadom na ich pracovné zaradenie obvyklé.

113. V danom prejednávacom prípade uzatvárala zmluvu právnická osoba - obchodná spoločnosť Myrent s.r.o. ako prenajímateľ a O. V. - fyzická osoba ako nájomca. V záhlaví zmluvy, t.j. v časti zmluvy označujúcej zmluvné strany, sú uvedené, čo sa týka prenajímateľa, identifikačné údaje, ako obchodné meno, sídlo, IČO, DIČ a čo sa týka nájomcu, je uvedené meno, priezvisko, dátum narodenia a adresa trvalého pobytu. Nájomná zmluva ďalej obsahuje predmet nájmu (označený určitým spôsobom), dobu nájmu a výšku nájomného. V časti zmluvy obsahujúcej podpisy konajúcich osôb sú uvedené:

- za prenajímateľa (ako odovzdávajúceho) obchodná spoločnosť s uvedením názvu, sídla, údajov o IČO, DIČ (totožné ako v záhlaví zmluvy) a telefónneho čísla spoločnosti, zmluva je za prenajímateľa podpísaná nečitateľným podpisom;

- za nájomcu (ako preberajúceho) je zmluva podpísaná nečitateľným podpisom, z ktorého je ale čitateľné prvé písmeno - veľké D a z celkového vizuálneho dojmu podpisu je možné usúdiť, že sa jedná o podpis nájomcu - O. V..

114. „Samotný podpis fyzickej osoby na listine, ktorá v danom prípade koná v mene právnickej osoby, je v záujme právnej istoty žiaduce doplniť uvedením mena a funkcie osoby, ktorá za právnickú osobu koná ... Tento údaj možno napísať i mechanickými prostriedkami. Judikatúra súdov sa k tejto požiadavke stavia menej striktné. Prevažne zastáva názor, že písomná forma právneho úkonu je dodržaná aj vtedy, ak konajúca osoba nepripojí k svojmu podpisu označenie funkcie, hoci táto požiadavka je uvedená v obchodnom registri (pozri napr. Ro NS ČR z 3.3.1998, sp. zn. 1 Odon 53/1997).“

„Najvyšší súd ČR v konkrétnom prípade skúmal, aký vplyv na platnosť písomne uzavretej zmluvy má neuvedenie mien a priezvisk osôb, ktoré konali vo veci danej zmluvy za právnickú osobu. V danej veci išlo o kúpnu zmluvu, ktorú odvolací súd označil za neplatnú, pretože neboli na nej uvedené osobné údaje zmluvných strán (konkrétne ich mená a priezviská). Kúpna zmluva však obsahovala označenie predávajúci a kupujúci spôsobom nevzbudzujúcim žiadne pochybnosti, keď obe zmluvné strany sú označené obchodným menom, právnou formou, sídlom, identifikačným číslom a daňovým identifikačným číslom, ako aj údaje o predmete kúpy a kúpnej cene. Súčasne niet sporu o tom, že písomná kúpna zmluva je zmluvnými stranami podpísaná, s tým, že zo samotného podpisu nemožno vyvodiť meno a priezvisko fyzickej osoby, ktorá tak urobila. Z toho Najvyšší súd ČR vyvodil, že je nepochybné, že nemôže obstať právny záver odvolacieho súdu o neplatnosti kúpnej zmluvy pre nedostatok písomnej formy (§ 40 ods. 1 OZ). Je tomu tak už preto, že z ustanovenia § 40 a § 46 OZ nemožno z hľadiska naplnenia písomnej formy právneho úkonu vyvodiť požiadavku, aby v zmluve bolo uvedené meno a priezvisko osoby, ktorá koná v mene právnickej osoby (príp. za právnickú osobu). Potiaľ súde nižších stupňov evidentne zamenili náležitosť kúpnej zmluvy, ktorá spočíva v označení zmluvnej strany, s uvedením mena a priezviska osoby, ktorá zmluvu menom zmluvnej strany (príp. za ňu) podpísala. Posúdenie, či osoba, ktorá v mene právnickej osoby (príp. za ňu) písomný právny úkon urobila, bola k tomuto oprávnená, potom nie je otázkou dodržania písomnej formy právneho úkonu, ale posúdením, či je príslušná právnická osoba takýmto právnym úkonom viazaná alebo nie. Inými slovami, v pomeroch tejto veci neuvedenie mena a priezviska osoby konajúcej v mene zmluvných strán (príp. za ne), resp. nečitateľnosť podpisu tejto osoby nemá význam z hľadiska dodržania zákonom požadovanej písomnej formy právneho úkonu.“

„Skutočnosť, že v zmluve, pre ktorú zákon vyžaduje písomnú formu, nie sú zvlášť uvedené mená a priezviská osôb, ktoré ju za právnickú osobu podpísali, nie je dôvodom neplatnosti zmluvy pre nedostatok písomnej formy (Rc 92/2008).“

[Fekete, I.: Občiansky zákonník 1. zväzok (Všeobecná časť). Veľký komentár, 3. aktualizované a rozšírené vydanie. Strana 540. Bratislava: Eurokódex 2017].

115. Súd má za to, že posudzovaná zmluva o nájme obsahuje jednak všetky podstatné náležitosti, a jednak je zo zmluvy zrejmé, medzi ktorými osobami bola zmluva uzatvorená, keďže zmluvné strany sú v záhlaví zmluvy označené nezameniteľným spôsobom. Preto nie je pravdivé tvrdenie žalovaného, že zo zmluvy o nájme nie je zrejmé, kto predmetnú zmluvu za prenajímateľa a nájomcu uzatvára. Zákon pre platnosť zmluvy nevyžaduje uvedenie mena a priezviska osoby, ktorá koná v mene právnickej osoby

a ani údaj o mene a priezvisku fyzickej osoby v podpisovej časti zmluvy, keď sú identifikačné údaje fyzickej osoby v potrebnom rozsahu uvedené v záhlaví zmluvy, tým skôr, že sa jedná o stručnú zmluvu, vyhotovenú na jednej strane, preto krátkym náhľadom na zmluvu je možné zistiť, že predmetná písomná kúpna zmluva bola práve zmluvnými stranami, uvedenými v záhlaví zmluvy, aj podpísaná. Skutočnosť, že sa zmluvné strany cítili týmto právnym úkonom viazané, sporná nebola.

116. Absencia údajov o mene osoby konajúcej za právnickú osobu, keď je nepochybný vznik záväzkovo-právneho vzťahu založeného napadnutou zmluvou, tak nemôže mať za následok neplatnosť právneho úkonu podľa § 40a ods. 1 a 3 OZ. Súd má za to, že takéto nazeranie na formu právneho úkonu a jeho hodnotenie cez prizmu neplatnosti je založené na neprípustnom formalizme, je v rozpore so zásadou uplatňovanou pri výklade právnych úkonov, a síce pravidlom priority výkladu, ktorý neplatnosť zmluvy nezakladá, pred výkladom, ktorý neplatnosť zakladá. Súd musí smerovať výklad a aplikáciu práva k spravodlivému výsledku a prihliadať na preukázateľne prejavenu vôľu strán zmluvu uzatvoriť. Právo musí byť nástrojom spravodlivosti, nie súborom právnych predpisov, ktoré sú mechanicky a formalisticky aplikované, bez ohľadu na zmysel a účel konkrétneho záujmu chráneného príslušnou normou. Úlohou súdu nie je prioritne vyhľadávať dôvody pre neplatnosť zmluvy, ale musí rešpektovať vôľu strán, pričom v danom prípade bol prejav vôle strán nepochybný a bol realizovaný spôsobom zaužívaným obchodnou praxou.

117. Námitka žalovaného, že v zmluve o nájme nie je uvedené miesto odovzdania a prevzatia náhradného motorového vozidla je úplne irelevantná, keďže, ako súd uvádza aj vyššie, žalovaný nemohol mať pochybnosti o vzniku záväzkovo-právneho vzťahu medzi žalobcom a poškodeným na základe zmluvy o nájme č. 20/2019, pričom žalovaný ani netvrdil, aký vplyv by mal mať údaj o mieste odovzdania a prevzatia motorového vozidla v zmluve na žalobcom uplatnený nárok v tomto konaní.

118. Okrem toho odovzdanie motorového vozidla nájomcovi zo strany prenajímateľa a vrátenie vozidla nájomcom prenajímateľovi nepochybne vyplýva z predloženého Protokolu o prenájme náhradného vozidla č. 20/2019, podľa ktorého bolo náhradné vozidlo odovzdané nájomcovi dňa 25.09.2019 a zo strany nájomcu vrátené prenajímateľovi dňa 07.10.2019.

119. Je tiež nedôvodná námitka žalovaného, že uvedenie presnej doby nájmu do zmluvy o nájme zo dňa 25.09.2019, a to od 25.09.2019 do 07.10.2019, má vyvolať dôvodnú pochybnosť o dôveryhodnosti Zmluvy o nájme, a preto je potrebné podľa názoru žalovaného vyvodiť záver o tom, že Zmluva o nájme nemohla byť uzatvorená dňa 25.09.2019 tak, ako to tvrdí žalobca, ale najskôr dňa 07.10.2019, čo zakladá dôvodnú pochybnosť o existencii resp. realizácii nájomného vzťahu medzi žalobcom a poškodeným, nakoľko jediný dôkazný prostriedok o existencii tohto vzťahu je predmetná zmluva a súvisiaci preberací protokol, keďže pri uzavretí zmluvy nemohli mať zmluvné strany vedomosť, kedy bude doručený krycí list žalovaného.

120. Uvedené tvrdenia žalovaného sú irelevantné, keďže súd mal nepochybne preukázať, že záväzkovo-právny vzťah medzi žalobcom a poškodeným na základe zmluvy o nájme č. 20/2019 vznikol. Okrem toho súd má za to, že v momente uzatvorenia nájomnej zmluvy mohlo, ale nemuselo byť jej účastníkom známe, ako dlho bude nájomný vzťah trvať. Je pravdou, že na trvanie doby nájmu má vplyv dátum vydania opraveného vozidla poškodenému, ktorý dátum je zase závislý od doručenia krycieho listu poisťovňou autoservisu. Tento dátum nemusí byť vopred s určitosťou známy, keďže má naň vplyv viacero objektívnych faktorov nezávislých od vôle zmluvných strán zmluvy o nájme. Pokiaľ si ale zmluvné strany dohodli trvanie nájmu na dobu určitú, nemôže to vyvolať pochybnosť o vierohodnosti zmluvy o nájme a tým o vzniku a trvaní záväzkovo-právneho vzťahu titulom tejto zmluvy, keď základným rysom nájomnej zmluvy je práve jej dočasnosť. Nič ani nebráni účastníkom tejto zmluvy, podľa aktuálnych okolností súvisiacich s ukončením opravy motorového vozidla, si dobu nájmu upraviť - teda skrátiť alebo predĺžiť, podľa toho, kedy poisťovňa autoservisu krycí list vystaví a následne autoservis motorové vozidlo jeho vlastníčkovi vydá.

121. Tvrdenie žalovaného, že jediným dôkazným prostriedkom o existencii záväzkovo-právneho vzťahu založeného zmluvou o nájme č. 20/2019 je predmetná zmluva o nájme a súvisiaci preberací protokol,

nezodpovedá vykonanému dokazovaniu, nakoľko vznik tohto záväzkovo-právneho vzťahu vyplýva aj z ďalších listinných dôkazov predložených žalobcom, a to:

- z faktúry č. 0182019 vyhotovenej dňa 07.10.2019, splatnej dňa 07.10.2019, ktorou vyúčtoval dodávateľ Myrent s.r.o. odberateľovi O. V. sumu 680,- € za prenájom náhradného vozidla podľa Zmluvy o nájme č. 20/2019,
- z Čestného prehlásenia poškodeného O. V. zo dňa 07.10.2019, že mal od spoločnosti Myrent s.r.o. zapožičané náhradné vozidlo Hyundai i30 od 25.09.2019 do 07.10.2019,
- zo Zmluvy o postúpení pohľadávky uzatvorenej dňa 07.10.2019 medzi O. V. ako postupcom a spoločnosťou Myrent s.r.o. ako postupníkom, ktorej predmetom bolo postúpenie pohľadávky na spol. Myrent s.r.o. za odplatu vo výške 680,- €, ktorá suma zodpovedá faktúre č. 0182019 vystavenej žalobcom Myrent s.r.o. ako prenajímateľom postupcovi ako nájomcovi náhradného vozidla zn. Hyundai i30, EČV: J - z oznámenia O. V., ako postupcu zo Zmluvy o postúpení pohľadávky uzatvorenej dňa 07.10.2019, spoločnosti KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group postúpenie pohľadávky na spoločnosť Myrent s.r.o..

122. K námietke žalovaného, že žalobca nepreukázal, že poškodený bol náhradné vozidlo nútený užívať a k námietke, že žalobca neunesol dôkazné bremeno v otázke preukázania účelnosti nákladov na nájom náhradného vozidla, súd uvádza:

123. Žalovaný spochybnil aj Čestné prehlásenie poškodeného zo dňa 07.10.2019, v ktorom poškodený uviedol, že mal od žalobcu zapožičané náhradné vozidlo od 25.09.2019 do 07.10.2019, t.j. v trvaní 13 dní z dôvodu, že jeho vozidlo bolo po poisťovej udalosti č. 9851322316 zo dňa 31.08.2019 v autoservise až do doručenia krycieho listu a nemal k dispozícii iné vhodné vozidlo, a preto bol prenájom náhradného vozidla nevyhnutný. Tieto dôvody neboli podľa názoru žalovaného žiadnym spôsobom bližšie špecifikované, ani preukázané, preto sú účelové.

124. V konaní bola sporná výška náhrady škody vzniknutá titulom nájmu náhradného vozidla, a to ako z hľadiska účelnosti trvania nájmu, keď žalobcovi bola poisťovňou uhradená náhrada škody len za 10 dní nájmu, a nie za 13 dní, ako si žalobca u poisťovateľa uplatnil, tak aj z hľadiska výšky nájmu / 1 deň nájmu náhradného vozidla. Konkrétne priznal žalovaný žalobcovi náhradu škody za 10 dní nájmu pri nájomnom za 1 deň vo výške 40,80 €, t.j. v celkovej výške 408 €, namiesto žalobcom uplatnených 680 €, t.j. za 13 dní nájmu pri nájomnom 50 € za 1 deň (50 x 13 = 650 €), zahŕňajúcich aj poplatok 30 € za pristavenie a prevzatie vozidla.

125. Čo sa týka doby nájmu, ktorá trvala v zmysle čestného prehlásenia poškodeného počas umiestnenia vozidla v autoservise, a to do doručenia krycieho listu, až do vydania poškodenému opraveného motorového vozidla autoservisom, a ktorá doba nájmu teda závisela od doručenia krycieho listu zo strany poisťovne autoservisu, súd poukazuje, že už bolo ustálené súdnou praxou, vychádzajúcou z postupu poisťovní pri likvidácii poisťných udalostí a ich spolupráce s autoservismi, že opravené motorové vozidlá sa vydávajú ich vlastníkom až po vystavení krycieho listu poisťovňami. Krycí list totiž slúži autoservisom ako záruka uhradenia ceny za opravu. Doba nevyhnutná na nájom náhradného vozidla končí vtedy, keď autoservis odovzdá opravené vozidlo jeho vlastníkom, k čomu dôjde až po doručení krycieho listu.

126. Súd má za to, že takýto postup autoservisov je oprávnený, keďže v prípade akejkoľvek každej inej opravy motorového vozidla v autoservise je povinný objednávateľ opravy uhradiť autoservisu cenu za opravu v čase, keď si opravené vozidlo od autoservisu preberá, pokiaľ sa s autoservisom nedohodne inak. Vyhotovenie krycieho listu poisťovňou je pre autoservis zárukou, že ním realizovaná oprava vozidla mu bude uhradená, keďže z krycieho listu vyplýva vyúčtovanie poisťného plnenia a tiež vyplýva, že poisťovňa na základe svojho šetrenia poisťnej udalosti uhradí cenu za opravu vo výške uvedenej v krycom liste. Z krycieho listu je teda jedným známym subjektom, ktorému vznikol záväzok uhradiť cenu za opravu a jedným je zrejme výška sumy, ktorú tento subjekt autoservisu za opravu uhradí.

127. Pre dobu, počas ktorej zotrúva motorové vozidlo v autoservise, je tak rozhodujúci práve čas vystavenia krycieho listu, pričom poškodený nie je schopný ovplyvniť určité objektívne skutočnosti

týkajúce sa likvidácie poisťnej udalosti, ktorými sú činnosť autoservisu, spolupráca autoservisu a poisťovne, ako i samotné vystavenie krycieho listu.

128. Je vecou poisťovne, akým spôsobom si dostatočne včas zabezpečí doklady potrebné na vystavenie krycieho listu a nie je možné zaťažiť poškodeného zodpovednosťou za postup autoservisu a poisťovne.

129. Súd na základe takto vykonaného dokazovania dospel k záveru, čo sa týka účelnosti doby nájmu náhradného motorového vozidla, že aj nájom trvajúci počas sporného nepriznaného obdobia 3 dní bol účelný, keďže aj počas tejto doby bolo motorové vozidlo ešte umiestnené v autoservise, pričom ani z vyjadrenia likvidátora a ani z výpočtu výšky plnenia, ktoré boli súčasťou Oznámenia o poistnom plnení spol. KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group zo dňa 17.10.2019, nevyplýva vysvetlenie dôvodu, pre ktorý bola doba nájmu skrátená z 13 dní na 10 dní.

130. V konaní bola sporná aj výška ceny nájmu náhradného motorového vozidla.

131. Pokiaľ žalovaný nepriznal žalobcovi poistné plnenie, vychádzajúc z ceny nájmu 50 eur za 1 deň nájmu (ako si ho žalobca u poisťovne uplatnil), a to z dôvodu vyjadrenia likvidátora k osobitostiam likvidácie uvedeného v Oznámení o poistnom plnení zo dňa 17.10.2019, z ktorého vyplýva, že denná sadzba na náhradné vozidlo bola upravená likvidátorom, ako neprimerane účtovaná, na sumu 40,80 € s DPH / 1 deň, tak súd konštatuje, že z predložených listinných dôkazov v konaní nevyplýva dôvod zníženia likvidátorom sadzby nájomného dojednaného zmluvou vo výške 50 eur / 1 deň nájmu na sumu 40,80 eur / 1 deň nájmu, a tým zníženia výsledného poistného plnenia.

132. Naproti tomu žalobca preukázal primeranosť dojednanej ceny nájmu v danom čase a mieste vo výške 50 eur za 1 deň, a to predložením cenníkov autopožičovní (č.l. 116, 117), z ktorých ale nevyplýva cena nájmu 40,80 eur za 1 deň nájmu určená likvidátorom, ale cena 63,60 eur a 90 eur s DPH za 1 deň nájmu motorového vozidla rovnakého typu, resp. porovnateľného vozidla.

133. Okrem toho súd poukazuje, že poškodený ani nemá právnu povinnosť, na základe ktorej by mal po dopravnej nehode hľadať najlacnejšiu požičovňu, alebo podrobne skúmať a porovnávať iné poistné podmienky, ktorými sa riadi posudzovanie požičiavania motorových vozidiel u jednotlivých poisťovní. V opačnom prípade by sa jednalo o neprimerané zaťažovanie poškodeného, keďže už stav poškodenia jeho motorového vozidla dopravnou nehodou ako poistnou udalosťou je zaťažovaním a výrazne obmedzujúcim stavom pre poškodeného.

134. Skutočnou škodou je nájomné za prenajaté porovnateľné motorové vozidlo, nie individuálny výpočet nájomného poisťovňou.

135. Poistnou udalosťou bol poškodenému vnútený určitý skutkový a právny stav, ktorý ak musel riešiť zapožičaním si náhradného motorového vozidla, tak náklady nájomného z takéhoto stavu vzniknuté sú nákladmi, ktoré je žalovaný povinný žalobcovi v rámci vzniku poisťnej udalosti zaplatiť.

136. Súd konštatuje, že žalovaný sa v odpore proti platobnému rozkazu nevyjadril k otázke výšky uplatneného nároku na náhradu škody z hľadiska trvania nájmu a ani ceny nájmu náhradného vozidla, a to ani na výzvu súdu zo dňa 28.07.2020, ktorú súd adresoval žalovanému po postúpení veci Okresným súdom Banská Bystrica za účelom vyjadrenia sa žalovaného k žalobe a na predloženie, resp. označenie dôkazov na preukázanie tvrdení žalovaného. Žalovaný teda uplatnenú výšku náhrady škody z hľadiska ceny nájmu nepoprel, resp. sa k týmto skutočnostiam vôbec nevyjadril.

137. Nesplnil si tak svoju základnú procesnú povinnosť tvrdenia podľa § 150 ods. 1 CSP, t.j. úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu (substancované tvrdenia), teda uviesť tvrdenia, ktoré je možné subsumovať pod konkrétnu hmotnoprávnu normu a ku ktorým je možné vykonať dokazovanie. Dokazovaním v sporovom konaní sa má preukázať to, čo strany tvrdili a nie zisťovať to, čo strany tvrdiť opomenuli. Túto povinnosť tvrdenia nie je možné nahradiť ani odkazom na obsah priložených listinných dôkazov (§ 132 ods. 2 CSP), lebo by takýmto postupom súdu bola porušená rovnosť strán sporu a išlo by o neoprávnené zvýhodňovanie tej strany, ktorá si povinnosť tvrdenia nesplnila, kedy by súd nesplnenú povinnosť tvrdenia nahrádzal štúdiom predložených dôkazov a vyvodzovaním relevantných skutočností pre daný prípad. Strany majú možnosť produkovať prostriedky procesného útoku a procesnej obrany jednak v sudcovských zákonných lehotách, prípadne až do vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania. Žalovaný si túto povinnosť nesplnil, pričom mal možnosť v tomto smere argumentovať a predkladať listinné dôkazy, keďže vyjadrenie žalobcu k odporu

žalovaného proti platobnému rozkazu mu bolo doručené (v zmysle doručanky č.l. 229). Bolo preto nutné konštatovať, že žalovaný dôkazné bremeno neunesol.

138. Dôsledkom neunesenia dôkazného bremena nepreukázaním tvrdených skutočností vznikla dôkazná núdza, t.j. strana sporu neponúkla, nepredložila dôkazné prostriedky, resp. nenavrhol vykonanie takých dôkazných prostriedkov, ktorými by sa preukázali pre výsledok sporu rozhodujúce skutočnosti. Súd preto pri rozhodovaní vychádzal z dôkazov, ktoré mal k dispozícii (ktoré vyhodnotil v ich vzájomnej súvislosti), keďže strany vykonanie žiadnych ďalších dôkazov nenavrholi.

139. Súd tak mal tvrdenia žalobcu, týkajúce sa výšky náhrady škody ako z hľadiska trvania nájmu, tak aj z hľadiska ceny nájmu a účelnosti takto vynaložených nákladov, za nesporné (§ 151 ods. 1 CSP).

140. Čo sa týka žalovaným nepriznanej náhrady škody vo výške 30 € titulom poplatku za pristavenie a prevzatie vozidla, tento poplatok bol účastníkmi Zmluvy o nájme č. 20/2019 dohodnutý v rámci nájmu. Jedná o jednorazový poplatok predstavujúci náklady spojené s nájmom náhradného vozidla, vzniknutý v súvislosti s odovzdaním, prevzatím a prípravením vozidla očisteného pre ďalšieho klienta, z toho dôvodu ho autopožičovne fakturujú spolu s nájmom. Predmetný poplatok je teda vynaložený v priamej príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou, a preto je potrebné aj túto sumu považovať za skutočnú škodu, vzniknutú vo forme majetkovej ujmy, reprezentujúcu majetkovú hodnotu, ktorú bolo tiež nutné vynaložiť.

141. Nárok na náhradu škody vo výške 30 € bol teda tiež uplatnený dôvodne a nezodpovedá skutočnosti tvrdenie žalovaného uvedené vo výpočte výšky plnenia (ktoré je súčasťou Oznámenia o poistnom plnení spol. KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group zo dňa 17.10.2019) na odôvodnenie odpočítania tejto sumy, že v prípade poplatku 30 eur sa jedná o „nesúvisiacu položku“.

142. V súvislosti s otázkou, či bol samotný prenájom náhradného vozidla nutný, súd poukazuje, že poškodený prišiel o možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo nie vlastným zavinením, ale zavinením klienta žalovaného. Možnosť využiť náhradné vozidlo počas opravy vlastného motorového vozidla má byť akousi formou kompenzácie za škodu spôsobenú na vozidle poškodeného a tento inštitút slúži aj k nahradeniu zaužívaného sociálneho komfortu poškodeného. Náhradné motorové vozidlo využíval poškodený na ten istý účel, ako svoje vlastné vozidlo, a to na zabezpečovanie svojich súkromných i pracovných potrieb. Nie je možné od poškodenému spravodlivo požadovať, aby pre protiprávne konanie inej osoby bol obmedzený v užívaní svojho vlastníctva a aby upustil od svojho zaužívaného spôsobu fungovania.

143. V konaní bolo definitívne ustálené a bolo nepochybné, že k vzniku škody - k poškodeniu motorového vozidla zn. Toyota Auris, EČV: C došlo pri škodovej udalosti dňa 31.08.2019 prevádzkou motorového vozidla zn. KIA Sorento, EČV: K preto je daná príčinná súvislosť medzi škodovou udalosťou spôsobenou prevádzkou motorového vozidla škodcu a vzniknutou škodou.

144. Výška škody 680 € vplynula z faktúry č. č. 0182019 vyhotovenej dňa 07.10.2019, ktorou dodávateľ Myrent s.r.o. vyfakturoval poškodenému O. V. sumu 680 € titulom nájmu náhradného motorového vozidla, pričom žalovaný bezdôvodne nepriznal poškodenému náhradu škody v celom rozsahu, ale len v časti, čo do sumy 408 €.

145. Súd preto priznal žalobcovi nárok na náhradu škody 272 €, ktorý si žalobca v tomto konaní uplatnil.

146. Žalobca si žalobou uplatnil aj nárok na úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo žalovanej istiny 272 € od 30.10.2019 do zaplatenia.

147. Čo sa týka námietky žalovaného voči uplatnenému nároku na úrok z omeškania, keď žalovaný na svoju obranu uvádzal, že si splnil svoju povinnosť a poskytol žalobcovi plnenie vo výške 408 € a vysvetlenie dôvodov, pre ktoré nebolo možné poskytnúť plnenie vo výške 272 €, teda žalovaný svoju povinnosť neporušil, tak súd poukazuje, že žalobca si uplatnil úrok z omeškania podľa ustanovenia § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z., podľa ktorého je poisťovateľ povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie, alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia. Keďže žalovaný neposkytol žalobcovi poistné plnenie po skončení prešetrovania poistnej udalosti, na ktoré žalobcovi vznikol nárok,

v celom rozsahu, t.j. čo do sumy 680 eur, ale poskytol len 408 eur, so zvyškom poistného plnenia 272 eur sa žalovaný dostal do omeškania.

148. Žalovaný skončil šetrenie škodovej udalosti dňa 14.10.2019, nárok žalobcu bol preto splatný dňa 29.10.2019. S poukazom na ust. § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z., podľa ktorého je poisťovateľ povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie, sa tak žalovaný dostal do omeškania s náhradou škody (plnením poistného plnenia) vo výške 272 € dňa 30.10.2019, t.j. v deň nasledujúci po dni 29.10.2019, do kedy plynula lehota 15 dní po skončení prešetrovania poistnej udalosti v zmysle § 11 ods. 7 cit. zákona na poskytnutie poistného plnenia.

149. Pre úplnosť súd uvádza, že výklad, v rámci ktorého by nebolo možné poškodenému, resp. jeho právnenému nástupcovi v prípade uplatnenia si skráteného poistného plnenia priznať v prebiehajúcom sporovom konaní úroky z omeškania, by bol v rozpore so zmyslom a účelom zákona č. 381/2001 Z.z.. Zmyslom vyššie označenej právnej úpravy nie je formalizovanie postupu poisťovne, ale zabezpečenie rýchlej a efektívnej ochrany poškodeného. Opačný výklad tohto ustanovenia by umožňoval oddialenie plnenia poisťovne, často bez právne relevantného dôvodu a bez rizika pre poisťovňu takýto postup kompenzovať sankciou v podobe úrokov z omeškania.

150. Súd tak dospel k záveru, že žalobca si uplatnil nárok na úrok z omeškania zo žalovanej sumy dôvodne, a to aj z hľadiska jeho zákonnej výšky, podľa ust. § 517 ods. 2 OZ v spojitosti s ust. § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.. Súd preto žalobe aj v časti príslušenstva žalovanej istiny vyhovel a zaviazal žalovaného na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 272 € od 30.10.2019 do zaplatenia.

151. Súd o náhrade trov konania rozhodol podľa nasledovných zákonných ustanovení:

152. Podľa ust. § 255 ods. 1 a 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

153. Podľa ust. § 262 ods. 1 a 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

154. Žalobca bol v konaní úspešný v plnom rozsahu, súd preto priznal žalobcovi voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti rozsudku súdny úradník samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní na Okresný súd Žilina.

Odvolanie možno podať písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Odvolanie podané v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Odvolanie podané v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP, teda ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).